

vi i et og alt og 100 pct. fastholdt den praksis, vi har overtaget fra den tidligere regering.

Det besluttede vi meget bevidst, fordi det er utrolig ømtålelige sager og meget vanskelige afgørelser, der skal træffes. Og vi besluttede i regeringen meget bevidst, at her ville vi følge den mangeårige praksis, som er blevet lagt, for at der ikke skulle opstå ny diskussion og ny tvivl og strid mellem partierne om noget så tragisk, som det vi taler om her.

Kl. 14.15

Det er ualmindelig tragiske sager. Og det er rigtigt, at der er nogle af dem, der så at sige bliver banket ud af ægteskabet, der selvfølgelig skal have lov at blive her, fordi de kom i god tro, og så bliver de altså slået til blods. Når der så er dom for det, ja, så har de altså en mulighed for at blive her, i visse tilfælde selv om de kun har været her i 2 år.

Men der er jo også andre momenter, der skal ind i sagen. Når kun en tredjedel af de kvinder, der siger, at de er blevet voldsramt, får lov at blive, så er det jo, fordi der dels skal være tale noget, som er nogenlunde konstaterbart, dels skal der jo også være tale om, at den pågældende kvinde har opnået en vis tilknytning til Danmark.

Det siger jeg ikke, fordi vi har fundet på noget nyt. Det siger jeg, fordi sådan har man hele tiden administreret det, også under den tidligere regering, og den linje har jeg fastholdt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ministeren har flere gange tilkendegivet, at det, at der nu skal gå 7 år, inden man får permanent opholdstilladelse, ikke har nogen betydning for de her sager. Men under alle omstændigheder er det jo sådan, at det som hovedregel først er efter 7 år, man får permanent opholdstilladelse.

Det vil sige, at der ikke er nogen udenlandsk kvinde, der kan være sikker på, at hun, når hun forlader et ægteskab og endnu ikke har fået permanent opholdstilladelse, rent faktisk får mulighed for at blive. Derfor er der stor sandsynlighed for, at disse kvinder vil vælge at udstå volden i op til 7 år, før de tør anmelde deres mand. Og det er det sidste punkt, jeg gerne vil have ministerens kommentar til, hvis der er mulighed for det.

Er det ikke problematisk, at vi altså har en stor gruppe kvinder i det her land, som ikke tør anmelde et kriminelt forhold, fordi de er bange for selv at miste deres rettigheder, at de er bange

for selv at blive smidt ud af landet? For en regering, som er utrolig optaget af at få dømt så mange kriminelle som overhovedet muligt, må det da være bekymrende, at vi har nogle kvinder, som er for bange til, at de kan gå til politiet, bange for ganske enkelt at blive smidt ud af landet, hvis de får deres mand dømt og får ham i fængsel.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må gentage, at forholdene er, som de hele tiden har været på dette punkt. Men det er klart, hvis vi tager et teoretisk eksempel, hvis vedkommende begår et eller andet andet, f.eks. kriminalitet, eller man opdager bedrageri, jamen så er det da rigtigt, at så gælder 7-års-reglen i stedet for 3-års-reglen. Men der er altså ikke tale om, at man, fordi ægteskabet opløses på grund af vold, bliver sendt hjem, hvis man har været her i mindre end 7 år. Her gælder den praksis, der hele tiden har været gældende, hvor nogle får lov at blive, selv om de kun har været her et par år.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes også, det er alvorligt nok, hvis en kvinde, som f.eks. finder ud af, at hendes mand er involveret i rockermiljøet, ikke tør anmelde ham i 7 år, fordi hun er bange for at blive sendt ud af landet.

Jeg synes også, at det er alvorligt nok, hvis en kvinde ikke tør gå til politiet i rigtig mange år, selv om hun har været udsat for vold.

Nu siger ministeren igen, at der ikke er en ændring i praksis i forhold til de voldsramte kvinder. Derfor bør det heller ikke være et problem for ministeren at gå her op og garantere, at kvinder, som har været udsat for vold og forlader ægteskabet på grund af vold, er garanteret mulighed for at blive i landet, hvis de har været her i 3 år. Hvis ministeren kan gå op og garantere det, så vil jeg acceptere, at så er vilkårene ikke ændret.

Vi står til gengæld stadig væk i den situation, at loven fortolkes utrolig stramt, og at det er nødvendigt at tage fat i selve fortolkningen af lovgivningen.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

En sådan garanti kan jeg selvfølgelig ikke give. For en sådan garanti var heller ikke gældende under den tidligere regering, og vi har, som jeg nævnte, fastholdt den hidtidige praksis.